

Rettelsesliste for Livets Bog, bind 4

Listen viser alle rettelser mellem 1. udgave 1944 og 4. udgave 2013. Rettelserne er foretaget i overensstemmelse med "Retningslinjer for ny udgave af Det Tredje Testamente – skrifter udgivet i Martinus' levetid", der ligesom rettelseslisten er tilgængelig på Martinus Instituts hjemmeside: martinus.dk.

Principperne for rettelser er beskrevet i retningslinjernes punkt 1.8. Ændringer, der vedrører ortografi, er ikke medtaget på listen, men er beskrevet i retningslinjernes punkt 1.7, hvorfra der henvises til bilag 1, der viser de forældede stave- og bøjningsformer, samt bilag 2, der viser standardiserede specialudtryk.

Ved den enkelte rettelse vises, hvor i bogen den er foretaget og hvornår, samt typisk hele sætningen med rettelsen. Benævnelsen "iht. manuskript" henviser til fejl, der er fundet ved at sammenligne bogens tekst med originalmanuskriptet.

Martinus Institut, september 2021
Godkendt af rådet

Sted	Før	Efter	Rettelsesår
Stk. 1054, afsnit 1, midt	<i>Men da det er [...] urokkelig kendsgerning, at det "evige noget, som er", ikke er en evig stilhed eller død, (...)</i>	<i>Men da det er en urokkelig kendsgerning, at det "evige noget, som er", ikke er en evig stilhed eller død, (...)</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1056, nederst	<i>Noget, der på én gang er ligeså godt, som det er ondt, ligeså intellektuelt som det er primitivt, og ligeså djævelsk som det er guddommeligt, er jo slet ikke hverken ondt eller godt, primitivt eller højtintellektuelt, djævelsk eller guddommeligt.</i>	<i>Noget, der på én gang er ligeså godt, som det er ondt, ligeså intellektuelt som det er primitivt, og ligeså djævelsk som det er guddommeligt, er jo slet ikke hverken ondt eller godt, primitivt eller højtintellektuelt, djævelsk eller guddommeligt.</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1058, midt	<i>Væsenets evige eksistens kan ikke udtrykkes ved et antal af år, evigheden er lige så lidt 20 år, som den er noget som helst andet antal af år eller begrænset rum af tid, lige meget hvor mange år eller hvor stort et tidsrum, man så end vil betegne denne ved.</i>	<i>Væsenets evige eksistens kan ikke udtrykkes ved et antal af år. Evigheden er lige så lidt 20 år, som den er noget som helst andet antal af år eller begrænset rum af tid, lige meget hvor mange år eller hvor stort et tidsrum, man så end vil betegne denne ved.</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1061, afsnit 1, midt	<i>Da det er lige så urokkelig en kendsgerning, (...), må noget af denne kæde være nærmere ved væsenets nuværende krelsløb og noget af den fjernere fra samme kredsløb.</i>	<i>Da det er lige så urokkelig en kendsgerning, (...), må noget af denne kæde være nærmere ved væsenets nuværende kredsløb og noget af den fjernere fra samme kredsløb.</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1062, afsnit 1, midt	<i>Og det er netop for at stabilisere den ærlige og modne forskers fuldkomne klarhed over, og den heraf følgende rigtige anvendelse af "Livets Bogs" kosmiske analyser, (...)</i>	<i>Og det er netop for at stabilisere den ærlige og modne forskers fuldkomne klarhed over, og den heraf følgende rigtige anvendelse af, "Livets Bogs" kosmiske analyser, (...)</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1071, afsnit 1, midt	<i>Han vil da undertiden bedømme tilmelige foreteelser som kosmiske og omvendt.</i>	<i>Han vil da undertiden bedømme tjmelige foreteelser som kosmiske og omvendt.</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1071, afsnit 2, nederst	<i>Han er således kommet i berøring med analyser, hvis virkelige sandhed han slet ikke fatter, og hvilke analyser derfor for ham kun bliver en slags livsfilosofi, i kraft af hvilken han i god tro foregøgler sig ansvarsfrihed med hensyn til sin ufærdige eller mindre kærlige væremåde overfor sin næste og omgivelser med den motivering, at "alt er såre godt", og at ingen, som før nævnt, "kan gøre eller lide uret", og at enhver er sin egen ulykkelige eller lykkelige skæbnes ophav".</i>	<i>Han er således kommet i berøring med analyser, hvis virkelige sandhed han slet ikke fatter, og hvilke analyser derfor for ham kun bliver en slags livsfilosofi, i kraft af hvilken han i god tro foregøgler sig ansvarsfrihed med hensyn til sin ufærdige eller mindre kærlige væremåde overfor sin næste og omgivelser med den motivering, at "alt er såre godt", og at ingen, som før nævnt, "kan gøre eller lide uret", og at enhver er sin egen ulykkelige eller lykkelige skæbnes ophav.</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1075, afsnit 2	<i>Kan en højere, skønnere eller smukkere drøm eller åbenbaring times det "levende væsen" end den, der her igennem livets egen tale er blevet til realistisk virkelighed, nemlig den, at det "levende væsen" er selve "tiden" og "evigheden", og at nogen anden "tid" og "evighed" absolut ikke eksisterer, og yderligere at få stadfæstet, at denne "tid" og "evighed" umuligt</i>	<i>Kan en højere, skønnere eller smukkere drøm eller åbenbaring times det "levende væsen" end den, der her igennem livets egen tale er blevet til realistisk virkelighed, nemlig den, at det "levende væsen" er selve "tiden" og "evigheden", og at nogen anden "tid" og "evighed" absolut ikke eksisterer, og yderligere at få stadfæstet, at denne "tid" og "evighed" umuligt</i>	2013

	kan eksistere uden at være en uadskillelig enhed, hvorved væsenets identitet med "evigheden" garanteres at være: "en evig beherskelse af <u>"tiden"</u> ", "en evig oplevelse af rummet", "en evig manifestation af selvet" og dermed "en evig åbenbaring af Guds billede", hvilket vil sige: "Guddommens væsen".	kan eksistere uden at være en uadskillelig enhed, hvorved væsenets identitet med "evigheden" garanteres at være: "en evig beherskelse af <u>ti</u> den", "en evig oplevelse af rummet", "en evig manifestation af selvet" og dermed "en evig åbenbaring af Guds billede", hvilket vil sige: "Guddommens væsen".	
Stk. 1075, afsnit 3, øverst	Og er det ikke her let at forstå, at selv om vi havde "morgenrødens vinger og boede ved det yderste hav", eller vi på lysets stråler <u>fo</u> r tusinder og atter tusinder af lysår ud i det evige rum til fjerne solbyer, (...)	Og er det ikke her let at forstå, at selv om vi havde "morgenrødens vinger og boede ved det yderste hav", eller vi på lysets stråler <u>for</u> tusinder og atter tusinder af lysår ud i det evige rum til fjerne solbyer, (...)	2004 iht. manuskript
Stk. 1076, nederst	Ved at fremhæve den "evige eksistens" som "skøn" har vi altså her forladt "tiden" og holder os kun til "evigheden", der i sig selv adskilt fra "tiden" slet ikke kan udgøre noget "levende væsen". Men <u>"et levende væsen"</u> , der ikke eksisterer, kan ikke have en eksistens, der er "skøn" eller på anden måde udtrykke nogen form for analyse. Her, og udelukkende kun her, bliver den timelige analyse: dette at være "skøn", til illusion. Det samme gælder naturligvis alle andre "timelige" analyser, mål- og vægtfacitter anvendt på det "evige" i det "levende væsen", der som nævnt absolut kun kan være lig "X" og ikke noget "levende væsen".	Ved at fremhæve den "evige eksistens" som "skøn" har vi altså her forladt "tiden" og holder os kun til "evigheden", der i sig selv adskilt fra "tiden" slet ikke kan udgøre noget "levende væsen". Men <u>et "levende væsen"</u> , der ikke eksisterer, kan ikke have en eksistens, der er "skøn" eller på anden måde udtrykke nogen form for analyse. Her, og udelukkende kun her, bliver den timelige analyse: dette at være "skøn", til illusion. Det samme gælder naturligvis alle andre "timelige" analyser, mål- og vægtfacitter anvendt på det "evige" i det "levende væsen", der som nævnt absolut kun kan være lig "X" og ikke noget "levende væsen".	2013 iht. manuskript
Stk. 1079, nederst	"Bevægelsen", ligegyldig hvordan den end forekommer, <u>ligemeget</u> om den er omdrejninger af en flyvemaskines propel eller en fugls vingesus, (...)	"Bevægelsen", ligegyldig hvordan den end forekommer, <u>lige meget</u> om den er omdrejninger af en flyvemaskines propel eller en fugls vingesus, (...)	2004
Stk. 1082, stykoverskrift	Alle har ret. Væsener og ting er virkelig "gode", "onde", "retfærdige", [...] "lyse", "mørke", "skønne" og "uskønne" i de sanseområder, i hvilke de netop fornemmes eller sanses således og er ikke "illusioner"	Alle har ret. Væsener og ting er virkelig "gode", "onde", "retfærdige", <u>"uretfærdige"</u> , "lyse", "mørke", "skønne" og "uskønne" i de sanseområder, i hvilke de netop fornemmes eller sanses således og er ikke "illusioner"	2013 iht. manuskript
Stk. 1082, afsnit 1, nederst	Hvis man venter på noget, man længes meget stærkt efter, <u>forekommer</u> denne ventetid som "lang", medens den samme ventetid fornemmes som "kort", hvis man er i en situation, hvor man befinder sig meget vel og derfor meget nødig vil have, den skal ophøre.	Hvis man venter på noget, man længes meget stærkt efter, <u>fornemmes</u> denne ventetid som "lang", medens den samme ventetid fornemmes som "kort", hvis man er i en situation, hvor man befinder sig meget vel og derfor meget nødig vil have, den skal ophøre.	2013 iht. manuskript
Stk. 1084, midt	Den har nemlig udelukkende kun kunnet blive til i kraft af sansning. Da sansning igen er det samme som en fornemmelse, og fornemmelse kun kan eksistere som <u>reaktion</u> af sanseområdet berøring med en eller anden i forhold til nævnte område fremtrædende kontrast, må denne kontrast jo have været en realitet, thi hvorledes skulle sanseområdet ellers være kommet til at reagere? –	Den har nemlig udelukkende kun kunnet blive til i kraft af sansning. Da sansning igen er det samme som en fornemmelse, og fornemmelse kun kan eksistere som <u>reaktionen</u> af sanseområdets berøring med en eller anden i forhold til nævnte område fremtrædende kontrast, må denne kontrast jo have været en realitet, thi hvorledes skulle sanseområdet ellers være kommet til at reagere? –	2013 iht. manuskript
Stk. 1085, stykoverskrift	"Det levende væsens" sanseområde er en hensigtsmæssig vekselvirkning med Forsynet, er en individuel samtale med Guddommen, der fører til "helliggørelsen" af <u>Guddommen</u> I stykkets tekst: Og takket være denne totale fuldkommenhed hos den "hellige" korrespondances ene part (Guddommen) bliver den anden part, det almindelige "levende væsen" (gudesønnen) også fuldkommen og vekselvirkningen mellem guden og gudesønnen dermed tilsidst også oplevet som "hellig" fra sidstnævntes side. Det er denne "helliggørelse" af livsoplevelsen, der lader gudesønnen opleve sig selv som værende "ét	"Det levende væsens" sanseområde er en hensigtsmæssig vekselvirkning med Forsynet, er en individuel samtale med Guddommen, der fører til "helliggørelsen" af <u>livsoplevelsen</u> ¹ Note i bog: ¹ Rettet fra "Guddommen" til "livsoplevelsen", jf. stykkets tekst.	2013 note

	<i>med Faderen" og dermed udgørende "vejen, sandheden og livet".</i>		
Stk. 1089, stykoverskrift	"Sansebjergtet". "Det levende væsens" " storhedshorison t" I stykkets tekst: <i>Vi bliver derfor vidne til, at væsenerne på samme afsats har en fælles "storhorison" og en individuel "mikrohorison". Det er en sådan "storhorison", der giver afsatsen sit navn f.eks. som "menneskeriget".</i>	"Sansebjergtet". "Det levende væsens" " storhorison t" ² Note i bog: ² Rettet fra "storhedshorison" til "storhorison", jf. stykkets tekst.	1983 note
Stk. 1089, nederst	<i>Dette syn er altså udtryk for vedkommende afsats perspektiviske hovedlinjer eller grundtræk.</i>	<i>Dette syn er altså udtryk for vedkommende afsats' perspektiviske hovedlinjer eller grundtræk.</i>	2004
Stk. 1092	<i>1092. Da ovennævnte reaktioner er de "levende væseners" livsformer, udgør alle levende væsener som nævnt hver især et "mikroudsyn" i en eller anden af "sansebjergets" "storhorisonter" eller afsatser. Den nuværende jordmenneskehed består således af individuelle "mikroudsyn" fra "sansebjergets" 2. afsats eller "storhorison", der igen er det samme som "dyreriget". Men selv om disse "mikroudsyn" hver især er individuelle, ville de dog fremtræde som mere eller mindre beslægtede, idet de jo, alt eftersom de på sanseafsatsen befinder sig mere eller mindre nær hverandre, i tilsvarende grad får deres sanser udsat for de samme reaktioner og derved får næsten de samme perspektiviske forhold i deres sanseområde som deres nærmeste mentale "nabo".</i>	<i>1092. Da ovennævnte reaktioner er de "levende væseners" livsformer, udgør alle levende væsener som nævnt hver især et "mikroudsyn" i en eller anden af "sansebjergets" "storhorisonter" eller afsatser. Den nuværende jordmenneskehed består således af individuelle "mikroudsyn" fra "sansebjergets" 2. afsats eller "storhorison", der igen er det samme som "dyreriget". Men selv om disse "mikroudsyn" hver især er individuelle, vil de dog fremtræde som mere eller mindre beslægtede, idet de jo, alt eftersom de på sanseafsatsen befinder sig mere eller mindre nær hverandre, i tilsvarende grad får deres sanser udsat for de samme reaktioner og derved får næsten de samme perspektiviske forhold i deres sanseområde som deres nærmeste mentale "nabo".</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1093, afsnit 1, nederst	<i>Det viser indtil hundred procent tåbeligheden i al udfoldelse af "vrede", "brutalitet", "vold", "hævn" og "forfølgelse" og gør Jesu ord til videnskabelig sandhed, (...)</i>	<i>Det viser indtil hundrede procent tåbeligheden i al udfoldelse af "vrede", "brutalitet", "vold", "hævn" og "forfølgelse" og gør Jesu ord til videnskabelig sandhed, (...)</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1094	<i>1094. Da al sansning beror på et perspektivisk forhold, hvilket vil sige: en sanset tings forhold til det sanseområdes centrum, igennem hvilket den er sanset, bliver enhver sansning eller oplevelse dermed af naturen absolut nødsaget til at være individuel, idet jo intet væsen kan udgøre det oplevende centrum i andet sanseområde end dets eget.</i>	<i>1094. Da al sansning beror på et perspektivisk forhold, hvilket vil sige: en sanset tings forhold til det sanseområdes centrum, igennem hvilket den er sanset, bliver enhver sansning eller oplevelse dermed af naturen absolut nødsaget til at være "individuel", idet jo intet væsen kan udgøre det oplevende centrum i andet sanseområde end dets eget.</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1096, afsnit 1, midt	<i>Ja, er man ikke stærkt på vej til at lade disse knapper afløse af "fotoceller" eller lignende, (...)</i>	<i>Ja, er man ikke stærkt på vej til at lade disse knapper afløse af "fotoceller" eller lignende, (...)</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1107, midt	<i>"Intuitionsenergien" og "hukommelsesenergien" er derimod henholdsvis i deres sidste og næstsidsste stadium for nedadgående tilstand.</i>	<i>"Intuitionsenergien" og "hukommelsesenergien" er derimod henholdsvis i deres sidste og næstsidsste stadium for nedadgående tilstand.</i>	1958 iht. manuskript
Stk. 1109, afsnit 2, midt	<i>Tanken om den smerte og lidelse, den sorg og bekymring, de begivenheder, som "erindringerne" var "kopier" af forvoldte, svækkes, hvilket vil sige: De "glemmes".</i>	<i>Tanken om den smerte og lidelse, den sorg og bekymring, de begivenheder, som "erindringerne" var "kopier" af, forvoldte, svækkes, hvilket vil sige: De "glemmes".</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1111, midt	<i>På det fysiske plan kan jordmennesket derfor, som før nævnt, kun opleve "salighedsriget" i dets højeste natur i form af en i "hukommelsen" pludselig opdukkende "moden erindring" om en eller anden begivenhed eller oplevelse fra et forlængst tilbagelagt stadium i dets nuværende [...] liv, navnlig fra barndommens dage.</i>	<i>På det fysiske plan kan jordmennesket derfor, som før nævnt, kun opleve "salighedsriget" i dets højeste natur i form af en i "hukommelsen" pludselig opdukkende "moden erindring" om en eller anden begivenhed eller oplevelse fra et forlængst tilbagelagt stadium i dets nuværende fysiske liv, navnlig fra barndommens dage.</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1117	<i>1117. Ovennævnte længsel er ikke i nogen særlig grad kendt af det jordiske menneske, idet det jo undertiden er underkastet så store gener i dets daglige tilværelse, kæmper med så</i>	<i>1117. Ovennævnte længsel er ikke i nogen særlig grad kendt af det jordiske menneske, idet det jo undertiden er underkastet så store gener i sin daglige tilværelse, kæmper med så</i>	2013 iht. manuskript

	<i>svære lidelser, at en ligefrem almindelig "træthed" så at sige er en hel "velsignelse" ved siden af de lidelser og besværligheder, dets sanser i overordentlig store områder er udsat for.</i>	<i>svære lidelser, at en ligefrem almindelig "træthed" så at sige er en hel "velsignelse" ved siden af de lidelser og besværligheder, dets sanser i overordentlig store områder er udsat for.</i>	
Stk. 1117, afsnit 1, midt	<i>Da er den blevet en "sygdom", et "nervesammenbrud", en "psykisk forstyrrelse", "sindssyge" eller på anden måde en underminerende faktor for det sjælelige og legemlige velvære <u>liv</u>oplevelsen ellers er bestemt til at skulle udvise.</i>	<i>Da er den blevet en "sygdom", et "nervesammenbrud", en "psykisk forstyrrelse", "sindssyge" eller på anden måde en underminerende faktor for det sjælelige og legemlige velvære, <u>livs</u>oplevelsen ellers er bestemt til at skulle udvise.</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1120, midt	<i>En rejsebeskrivelse, en fortælling, et foredrag, et kunstværk, <u>ligemeget</u> af hvilken art det så end måtte være, (...)</i>	<i>En rejsebeskrivelse, en fortælling, et foredrag, et kunstværk, <u>lige meget</u> af hvilken art det så end måtte være, (...)</i>	2004
Stk. 1135, nederst	<i>Der er ingen <u>seksuel</u>organisk forbindelse mellem "hanvæsenet" og "næsten" eller mellem "hunvæsenet" og "næsten".</i>	<i>Der er ingen <u>seksual</u>organisk forbindelse mellem "hanvæsenet" og "næsten" eller mellem "hunvæsenet" og "næsten".</i>	2004
Stk. 1136	<i>1136. Det fuldkomne væsens <u>seksuel</u>organiske struktur afviger altså fra "han-" eller "hunvæsenets" derved, at den reagerer overfor "næsten" uafhængigt af hvilket "køn" (...)</i>	<i>1136. Det fuldkomne væsens <u>seksual</u>organiske struktur afviger altså fra "han-" eller "hunvæsenets" derved, at den reagerer overfor "næsten" uafhængigt af hvilket "køn" (...)</i>	2004
Stk. 1139, midt	<i>Det vil altså i virkeligheden sige, at selve organismen i sin helhed er i færd med at udvikle sig til at blive et "specielt kærtegnorgan". <u>Kan man tænke sig noget mere storslået?</u> – Kan man tænke sig en større garanti (...)</i>	<i>Det vil altså i virkeligheden sige, at selve organismen i sin helhed er i færd med at udvikle sig til at blive et "specielt kærtegnorgan". <u>Kan man tænke sig noget mere storslået?</u> – Kan man tænke sig en større garanti (...)</i>	2004 ikke-kursiv iht. manuskript
Stk. 1140, midt	<i>Medens den "ordinære seksualisme" udelukkende skaber behagsfølelse i begæret efter at besidde et andet særligt bestemt væsens genelskelse og kun udløser nydelse igennem dette begærs tilfredsstillelse, udløser den "ny seksualisme" der, hvor den er i renkultur, eller er et produkt af de to polers balance i væsenet, kun behagsfølelse i begæret – ikke efter at besidde et andet væsens genelskelse, men udelukkende i at give sig selv.</i>	<i>Medens den "ordinære seksualisme" udelukkende skaber behagsfølelse i begæret efter at besidde et andet særligt bestemt væsens genelskelse og kun udløser nydelse igennem dette begærs tilfredsstillelse, udløser den "ny seksualisme" der, hvor den er i renkultur, eller er et produkt af de to polers balance i væsenet, kun behagsfølelse i begæret – ikke efter at besidde et andet væsens genelskelse, men udelukkende i at give sig selv.</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1143, afsnit 1, nederst	<i>Den tjener intet nyttigt formål, men er derimod direkte skadelig og endog nedbrydende et sådant jordmenneskes sindstilstand, normale velvære og livslyst og fører det længere og længere ind i sindssygens og abnormitetens uhyggelige regioner, ligesom den også kan forkrøble den <u>andens</u> parts mentalitet.</i>	<i>Den tjener intet nyttigt formål, men er derimod direkte skadelig og endog nedbrydende et sådant jordmenneskes sindstilstand, normale velvære og livslyst og fører det længere og længere ind i sindssygens og abnormitetens uhyggelige regioner, ligesom den også kan forkrøble den <u>anden</u> parts mentalitet.</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1145, stykoverskrift	<i>Af jordmenneskets seksualorganiske <u>struktur</u> er den ene (den ægteskabelige eller enpolede) C-viden, medens den anden (næstekærligheden) endnu kun er A- og B-viden</i> <i>I stykkets tekst: Med andre ord, jordmennesket repræsenterer således to seksualorganiske strukturer, hvoraf den ene forlængst har passeret kulminationen og derfor nu befinder sig i degeneration, medens den anden kun er i sin spæde begyndelse og er under udvikling hen imod sin kulmination.</i>	<i>Af jordmenneskets seksualorganiske <u>strukturer</u> er den ene (den ægteskabelige eller enpolede) C-viden, medens den anden (næstekærligheden) endnu kun er A- og B-viden</i>	2013
Stk. 1157, midt	<i>De havde <u>altså</u> slet ingen virkelige kundskaber om selve livet.</i>	<i>De havde <u>altså</u> slet ingen virkelige kundskaber om selve livet.</i>	1958 iht. manuskript
Stk. 1167, øverst	<i><u>Hvorlænge</u> disse tidsperioder varede, har den slet ikke tilsigtet at kundgøre, (...)</i>	<i><u>Hvor længe</u> disse tidsperioder varede, har den slet ikke tilsigtet at kundgøre, (...)</i>	2004
Stk. 1183, stykoverskrift	<i>"Plantevæsenet" udgør "Adam" i sin første "lystilværelse" i "edens have"</i>	<i>"Plantevæsenet" udgør "Adam" i sin første "lystilværelse" i "edens have"</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1190, stykoverskrift	<i>"Adam" eller den første væsensart i "edens have" var "selvbefrugtende"</i>	<i>"Adam" eller den første væsensart i "edens have" var "selvbefrugtende"</i>	2013 mellemlum iht.

skrift			manuskript
Stk. 1209	1209. Ægteskabet i sin fuldkomne eller oprindelige renkultur, hvor det gør væsenerne til "ét kød", eksisterer således hos jordemenneskene kun indenfor de gængse ægteskabers "hvedebrødsdage". Og da disse efterhånden repræsenterer et kortere og kortere tidsrum af væsenernes jordliv, bliver det et tilsvarende længere og længere afsnit af ægteskabet, hvor dette ikke mere udgør "det fuldkomne ægteskab" og derfor i heldigste tilfælde kun fortsætter som "kammeratskab" imellem parterne, stimuleret, støttet og baseret på parternes fælles pligtfølelse og ansvar overfor deres eventuelle afkom og på erindringen om det højtidelige gensidige løfte, de overfor myndighederne og dermed overfor familie og omgivelser har givet hinanden.	1209. Ægteskabet i sin fuldkomne eller oprindelige renkultur, hvor det gør væsenerne til "ét kød", eksisterer således hos jordmenneskene kun indenfor de gængse ægteskabers "hvedebrødsdage". Og da disse efterhånden repræsenterer et kortere og kortere tidsrum af væsenernes jordliv, bliver der et tilsvarende længere og længere afsnit af ægteskabet, hvor dette ikke mere udgør "det fuldkomne ægteskab" og derfor i heldigste tilfælde kun fortsætter som "kammeratskab" imellem parterne, stimuleret, støttet og baseret på parternes fælles pligtfølelse og ansvar overfor deres eventuelle afkom og på erindringen om det højtidelige gensidige løfte, de overfor myndighederne og dermed overfor familie og omgivelser har givet hinanden.	1) 1983 iht. manuskript 2) 2013 iht. manuskript
Stk. 1210	1210. I "ægteskabsperioden" volder samlivet ingen vanskeligheder, idet begge parter her udgør den totale gensidige tilfredsstillelse af hinandens dybere legemlige og sjælelige attrå.	1210. I "ægteskabsperioden" volder samlivet ingen vanskeligheder, idet begge parter her udgør den totale gensidige tilfredsstillelse af hinandens dybeste legemlige og sjælelige attrå.	2013 iht. manuskript
Stk. 1212, midt	Det er denne imaginære eller tankemæssige oplevelse af seksuel tilfredsstillelse med en partner udenfor ægteskabet, Kristus i det, i stykke 1206 gengivne citat, udtrykker at "bedrive hor" med et væsen "i sit hjerte". Og det er den samme tankemæssige beskæftigelse og det heraf affødte begær efter fysisk seksuel forbindelse med den fremmede part , der i kirkens terminologi udtrykkes som "fristelse", ligesom den samme terminologi opgiver årsagen til denne "fristelse" som "fristeren", "den onde" eller "djevelen".	Det er denne imaginære eller tankemæssige oplevelse af seksuel tilfredsstillelse med en partner udenfor ægteskabet, Kristus i det, i stykke 1206 gengivne citat, udtrykker at "bedrive hor" med et væsen "i sit hjerte". Og det er den samme tankemæssige beskæftigelse og det heraf affødte begær efter fysisk seksuel forbindelse med den fremmede partner , der i kirkens terminologi udtrykkes som "fristelse", ligesom den samme terminologi opgiver årsagen til denne "fristelse" som "fristeren", "den onde" eller "djevelen".	2013 iht. manuskript
Stk. 1216, afsnit 1, midt	Medens manden har en altovervældende frihed, er kvinden, som vi her har set, fuldstændig slavebundet af manden. Han fordrer hende hundrede procent for sig selv, medens han selv beholder sin egen uindskrænkede frihed til at indlade sig med alle de kvinder, han kan skaffe sig adgang til at indlemme i sit "harem". Denne foreteelse afslører dermed for os, at "ægtemanden" i "haremmet" slet ikke er nogen [...] "ægtemand", men derimod kun udgør et "handyr", der udløser et barbarisk misbrug af sin magt overfor det svagere og modstandsløse kvindelige væsen, selv om dette misbrug ganske vist foregår under en kostbar materiel forgyldning af offeret for hans misbrug.	Medens manden har en altovervældende frihed, er kvinden, som vi her har set, fuldstændig slavebundet af manden. Han fordrer hende hundrede procent for sig selv, medens han selv beholder sin egen uindskrænkede frihed til at indlade sig med alle de kvinder, han kan skaffe sig adgang til at indlemme i sit "harem". Denne foreteelse afslører dermed for os, at "ægtemanden" i "haremmet" slet ikke er nogen virkelig "ægtemand", men derimod kun udgør et "handyr", der udløser et barbarisk misbrug af sin magt overfor det svagere og modstandsløse kvindelige væsen, selv om dette misbrug ganske vist foregår under en kostbar materiel forgyldning af offeret for hans misbrug.	2013 iht. manuskript
Stk. 1219, midt	Efter "uddrivelsen af paradiset" (i dette tilfælde planteriget), hvor væsenet som "dyr" må kæmpe for at leve, kæmpe for at beskytte og bevare ægtemagen, der jo er det højeste lys eller væsenets "faste punkt" i dyreriget, samt yderligere må kæmpe for at beskytte og bevare afkommet og dermed artens beståen, er væsenets fantasi eller forestillingsevne så lille, at den endnu slet ikke er blevet til den fremtrædende "imaginativsevne", som jordmennesket af i dag sidder inde med. Det vil igen sige, at væsenet i sine tidligere dyriske stadier endnu ikke i nogen særlig udstrækning kunne danne sig fintdeltjerede tanke- eller sjælebilleder af de ydre oplevelser, det kommer ud for. I samme grad, som det ikke ejer denne evne, lever det endnu	Efter "uddrivelsen af paradiset" (i dette tilfælde planteriget), hvor væsenet som "dyr" må kæmpe for at leve, kæmpe for at beskytte og bevare ægtemagen, der jo er det højeste lys eller væsenets "faste punkt" i dyreriget, samt yderligere må kæmpe for at beskytte og bevare afkommet og dermed artens beståen, er væsenets fantasi eller forestillingsevne så lille, at den endnu slet ikke er blevet til den fremtrædende "imaginativsevne", som jordmennesket af i dag sidder inde med. Det vil igen sige, at væsenet i sine tidligere dyriske stadier endnu ikke i nogen særlig udstrækning kan danne sig fintdeltjerede tanke- eller sjælebilleder af de ydre oplevelser, det kommer ud for. I samme grad, som det ikke ejer denne evne, lever det endnu ude-	2013 iht. manuskript

	<i>udelukkende i behags- eller ubehagsanelser, i instinkt- eller plantebevidstheden.</i>	<i>lukkende i behags- eller ubehagsanelser, i instinkt- eller plantebevidstheden.</i>	
Stk. 1227, afsnit 1, nederst	<i>Med sylspidse og knivskarpe næb, kløer og tænder, påsat vældige muskuløse lemmer, (...)</i>	<i>Med sylespidse og knivskarpe næb, kløer og tænder, påsat vældige muskuløse lemmer, (...)</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1229, øverst	<i>Ægteskabsprincippet, (...), en tilstand der før var livsvarig indenfor jordlivene, men som nu kun udgør den lille korte ægteskabsperiode indenfor hvert af de samme liv, der udtrykkes som "hvedebrødsdage", (...)</i>	<i>Ægteskabsprincippet, (...), en tilstand der før var livsvarig indenfor jordlivene, men som nu kun udgør den lille korte ægteskabsperiode indenfor hvert af de samme liv, der udtrykkes som "hvedebrødsdagene", (...)</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1229, midt	<i>Det var kun en fysisk tilfredsstillelse for leget, ligesom et måltid mad er tilfredsstillelse for maven. Hvad mener man om [...] seksuel udløsning, der er blevet en "handelsvare"? – Hvad mener man om en seksuel partner, der udelukkende kun er et spørgsmål om "penge"? –</i>	<i>Det var kun en fysisk tilfredsstillelse for leget, ligesom et måltid mad er tilfredsstillelse for maven. Hvad mener man om en seksuel udløsning, der er blevet en "handelsvare"? – Hvad mener man om en seksuel partner, der udelukkende kun er et spørgsmål om "penge"? –</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1229, nederst	<i>Det jager igennem utroskab, igennem udskejelser, (...), men ligemeget hvor det søger, og hvad det så end gør, himlens ild er borte.</i>	<i>Det jager igennem utroskab, igennem udskejelser, (...), men lige meget hvor det søger, og hvad det så end gør, himlens ild er borte.</i>	2004
Stk. 1231, afsnit 1, nederst	<i>Man da dette legemes "mandlige" side er uden "sjæl" og "ånd", er totalt "dødt" overfor "kvinden", er den samme side ved nævnte legeme jo udelukkende kun et "lig".</i>	<i>Men da dette legemes "mandlige" side er uden "sjæl" og "ånd", er totalt "dødt" overfor "kvinden", er den samme side ved nævnte legeme jo udelukkende kun et "lig".</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1232, afsnit 1, øverst	<i>"Nydelsen af livets træ er begyndt".</i>	<i>"Nydelsen af livets træ" er begyndt.</i>	2004
Stk. 1237, midt	<i>Når et normalt jordmenneske stjæler, tror man så ikke netop, at det er ud fra forudsætninger eller motiver, som dets særlige syn på livet eller dets særlige udviklingstrin stempler eller lader det sanse som "retfærdige"? – Når samme væsen påfører et andet væsen en eller anden ubehagelighed i form af "hævn" eller "straf" for et eller andet, begået af førstnævnte væsen, tror man så ikke, at "hævneren" føler sin "hævn" som fuldstændig "retfærdig" og dermed berettiget? –</i>	<i>Når et normalt jordmenneske stjæler, tror man så ikke netop, at det er ud fra forudsætninger eller motiver, som dets særlige syn på livet eller dets særlige udviklingstrin stempler eller lader det sanse som "retfærdige"? – Når samme væsen påfører et andet væsen en eller anden ubehagelighed i form af "hævn" eller "straf" for et eller andet, begået af sidstnævnte³ væsen, tror man så ikke, at "hævneren" føler sin "hævn" som fuldstændig "retfærdig" og dermed berettiget? –</i> Note i bog: ³ Rettet fra "førstnævnte" til "sidstnævnte". Kommentar: Tekstens logiske sammenhæng er, at det første væsen (et normalt jordmenneske) hævner eller straffer et andet væsen, fordi dette andet væsen (sidstnævnte) har begået noget imod det første væsen.	2004 note
Stk. 1246, afsnit 1, øverst	<i>Samfundet skal først og fremmest lære at forstå, at "forbryderne" ikke er "forbrydere" eller "amoraliske" væsener, men er fuldstændig normale udtryk for de trin på udviklingsstigen, de repræsenterer eller tilhører, akkurat som den juridiske, lovlydige og ansete borger indenfor staten er det for de trin på udviklingsstigen, han eller hun repræsenterer.</i>	<i>Samfundet skal først og fremmest lære at forstå, at "forbryderne" ikke er "forbrydere" eller "amoraliske" væsener, men er fuldstændig normale udtryk for de trin på udviklingsstigen, de repræsenterer eller tilhører, akkurat som den juridisk lovlydige og ansete borger indenfor staten er det for de trin på udviklingsstigen, han eller hun repræsenterer.</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1250, afsnit 1, nederst	<i>Der er det, at man blandt andet udløser råbet til himlen: Hvad skal jeg gøre for at blive salig".</i>	<i>Der er det, at man blandt andet udløser råbet til himlen: Hvad skal jeg gøre for at blive salig".</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1251, nederst	<i>Og det er overfor disse, en ny kulturepokes, et højere udviklingstrins pionerer, at nærværende [...] analyser er nødvendige. 1252. Alle de væsener, der ikke har brug for dette værks analyser, kan jo kun være væsener,</i>	<i>Og det er overfor disse, en ny kulturepokes, et højere udviklingstrins pionerer, at nærværende værks analyser er nødvendige. 1252. Alle de væsener, der ikke har brug for dette værks analyser, kan jo kun være væsener,</i>	2013 iht. manuskript

	<i>der endnu ikke er nået til, i deres hjerte, at føle som de ovenfor nævnte pionerer.</i>	<i>der endnu ikke er nået til, i deres hjerte, at føle som de ovenfor nævnte pionerer.</i>	
Stk. 1255, midt	<i>I stedet for at få disse væsener til at at være i ens eget synspunkts favør, kan de i værste tilfælde endog blive fjender og forfølgere af nævnte synspunkt og dermed af en selv.</i>	<i>I stedet for at få disse væsener til at [...] være i ens eget synspunkts favør, kan de i værste tilfælde endog blive fjender og forfølgere af nævnte synspunkt og dermed af en selv.</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1256, midt	<i>Det er dem, der må fjerne overtroens stærke forsteninger og klippeblokke og bane vej igennem årtusinders hævdvundne traditioner, skik og brug.</i>	<i>Det er dem, der må fjerne overtroens stærke forsteninger og klippeblokke og bane vej igennem årtusinders hævdvundne traditioner, skik og brug.</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1260, midt	Den var deres daværende samfunds højeste udtryk for kultur og efter kommere af Forsynets eller "gudernes" ønske.	Den var deres daværende samfunds højeste udtryk for kultur og efter kommelse af Forsynets eller "gudernes" ønske.	2004 iht. manuskript
Stk. 1270, midt	<i>De er alle hver især udgørende en kombination eller blanding af forskellige forudgående "stoffer" eller energiarter, der, ved deres tilknytning til kombinationens øvrige stoffer, med deres reaktion går op i disse reaktioner.</i>	<i>De er alle hver især udgørende en kombination eller blanding af forskellige forudgående "stoffer" eller energiarter, der, ved deres tilknytning til kombinationens øvrige stoffer, med deres reaktion går op i disses reaktioner.</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1271, nederst	<i>At de udgør syv grundformer, (...) såvel som et hvilket som helst "stofs eksistens.</i>	<i>At de udgør syv grundformer, (...) såvel som et hvilket som helst "stofs" eksistens.</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1276, stykoverskrift	Hvis hud kommelsesenergien ikke eksisterede	Hvis huk kommelsesenergien ikke eksisterede	1983 iht. manuskript
Stk. 1278	<i>1278. Der har altså været en tid, hvor den klode, vi i dag lever på, ikke eksisterede på det fysiske plan. Men da dens eksistens ikke desto mindre i dag alligevel er en uomstødelig kendsgerning på nævnte plan, bliver det jo lige så uomstødeligt en kendsgerning, at al den materie, alle de kræfter, alle de energiarter, alle de former for levende væsener, der i dag befinder sig på eller udgør vor klode, har befundet sig i en tilstand, der ikke var fysisk. At dette ikke desto mindre alligevel eksisterede, bliver til kendsgerning derved, at "noget umuligt kan blive til af intet".</i>	<i>1278. Der har altså været en tid, hvor den klode, vi i dag lever på, ikke eksisterede på det fysiske plan. Men da dens eksistens ikke desto mindre i dag alligevel er en uomstødelig kendsgerning på nævnte plan, bliver det jo lige så uomstødeligt en kendsgerning, at al den materie, alle de kræfter, alle de energiarter, alle de former for levende væsener, der i dag befinder sig på eller udgør vor klode, har befundet sig i en tilstand, der ikke var fysisk. At de ikke desto mindre alligevel eksisterede, bliver til kendsgerning derved, at "noget umuligt kan blive til af intet".</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1285, midt	<i>Og da vi ser, at stofferne, energierne eller de såkaldte "naturkræfter", der udgør vore omgivelser, arbejder plan- eller hensigtsmæssigt i selve helhedens favør (...)</i>	<i>Og da vi ser, at stofferne, energierne eller de såkaldte "naturkræfter", der udgør vore omgivelser, arbejder plan- eller hensigtsmæssigt i selve helhedens favør (...)</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1286, afsnit 1, midt	<i>Vi har igennem fundamentale kendsgerninger fået pointeret, (...) og ikke et "djevlesk" påfund af et mægtigt, mørkt væsen eller en "fjende" af Guddommen.</i>	<i>Vi har igennem fundamentale kendsgerninger fået pointeret, (...) og ikke et "djevlesk" påfund af et mægtigt, mørkt væsen eller en "fjende" af Guddommen.</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1286, afsnit 2, midt	<i>Vi har således set gudesønnens struktur i form af "Evas skabelse" eller "Adams" spaltning til de to køn: "det specielle hanvæsen", og "det specielle hunvæsen" og hvorefter gudesønnen kun udgjorde et "halvvæsen", der betingede besiddelsen af det modsatte køn for at kunne opleve noget af sit oprindelige guddommelige eller himmelske lys.</i>	<i>Vi har således set gudesønnens struktur i form af "Evas skabelse" eller "Adams" spaltning til de to køn: "det specielle hanvæsen" og "det specielle hunvæsen" og hvorefter gudesønnen kun udgjorde et "halvvæsen", der betingede besiddelsen af det modsatte køn for at kunne opleve noget af sit oprindelige guddommelige eller himmelske lys.</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1288, afsnit 1, nederst	<i>Indehaverne, der eventuelt har arvet deres forretning eller firmaer fra deres fædre, og således ikke engang selv har startet eller oparbejdet disse, behøver altså ikke selv (...)</i>	<i>Indehaverne, der eventuelt har arvet deres forretninger eller firmaer fra deres fædre, og således ikke engang selv har startet eller oparbejdet disse, behøver altså ikke selv (...)</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1290, stykoverskrift	Det dræbende princips zone er et "kosmisk kemisk laboratorium", hvor gudesønnen har uhindret adgang til alle former for raffinementer med hensyn til udfoldelsen af " næstekærlighedens modsætning eller selvskhedens kulmination	Det dræbende princips zone er et "kosmisk kemisk laboratorium", hvor gudesønnen har uhindret adgang til alle former for raffinementer med hensyn til udfoldelsen af " næstekærlighedens modsætning eller selvskhedens kulmination	2004
Stk. 1301, stykoverskrift	Hvorfor Vestens hellige bog "Bibelen" forekommer i to afsnit: "Det Gamle Testamente og	Hvorfor Vestens hellige bog "Bibelen" forekommer i to afsnit: "Det Gamle Testamente"	1983 iht. manuskript

skrift	"Det Nye Testamente", samt forskellen på disse to testamenter	og "Det Nye Testamente", samt forskellen på disse to testamenter	
Stk. 1304, nederst	(<i>Man erindre sig her det fjerde kapitel i "Livets Bog"</i>).	(<i>Man erindrer sig her det fjerde kapitel i "Livets Bog"</i>).	2013
Stk. 1307, stykoverskrift	Alle "nationaltilbedelses-" eller "herrefolksiders" undergang i "det levende vands" ocean: "internationalismens verdensrige" eller julebudskabets opfyldelse: "fred på jorden og [...] menneskene en velbehagelighed" I stykkets tekst: <i>Efterhånden som jorden kommer til at opfylde de her nævnte foreteelser, vil det element, i hvilket praktiseringen af alle de idealer, hvormed den absolutte "næstekærlighed" åbenbarer sig, uhindret blive til total virkelighed og gøre julebudskabet: "fred på jorden og i mennesker en velbehagelighed" til kendsgerning.</i>	Alle "nationaltilbedelses-" eller "herrefolksiders" undergang i "det levende vands" ocean: "internationalismens verdensrige" eller julebudskabets opfyldelse: "fred på jorden og i menneskene en velbehagelighed"	2013
Stk. 1312, stykoverskrift	"Hvad "Det Gamle Testamente" viser os	Hvad "Det Gamle Testamente" viser os	2004 iht. manuskript
Stk. 1315, midt	<i>Langt den største part af de "gaver", der bliver givet, er camouflerede "forudbetalinger" for et eller andet, man ønsker og med sin <u>gavmildhed</u> håber at kunne lette opnåelsen af.</i>	<i>Langt den største part af de "gaver", der bliver givet, er camouflerede "forudbetalinger" for et eller andet, man ønsker og med sin <u>"gavmildhed"</u> håber at kunne lette opnåelsen af.</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1322, midt	<i>Om den "store mand" eventuelt har begyndt sin formues første dannelse som "bordelvært" eller som en slags "<u>sort børsmatador</u>" eller lignende, er kun noget, der meget sagte hviskes om i krogene.</i>	<i>Om den "store mand" eventuelt har begyndt sin formues første dannelse som "bordelvært" eller som en slags "<u>sortbørsmatador</u>" eller lignende, er kun noget, der meget sagte hviskes om i krogene.</i>	1983
Stk. 1332, nederst	<i>Er det den "fred", menneskene hungrer efter? – <u>og</u> ikke desto mindre er de her skildrede faktorer den absolut altbeherskende struktur i det samfundsliv, der i dag erkendes som den højtudviklede moderne "civilisation" eller "kultur".</i>	<i>Er det den "fred", menneskene hungrer efter? – <u>Og</u> ikke desto mindre er de her skildrede faktorer den absolut altbeherskende struktur i det samfundsliv, der i dag erkendes som den højtudviklede moderne "civilisation" eller "kultur".</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1340, midt	<i>Og se, da brast den hundredtusindårige hedske verdensimpuls' sidste giftige stråler.</i>	<i>Og se, da brast den hundredtusindårige hedske verdensimpuls' sidste giftige stråler.</i>	2004
Stk. 1343, midt	<i>Og med disse "politiske" og "religiøse" samfunds sammensmeltning i broder- eller fællesskabets- og dermed i næstekærlighedens ånd vil "himmeriges rige" blive både en fysisk og åndelig kendsgerning for alle mennesker på jorden.</i>	<i>Og med disse "politiske" og "religiøse" samfunds sammensmeltning i broder- eller fællesskabets- og dermed i næstekærlighedens ånd vil "himmeriges rige" blive både en fysisk og åndelig kendsgerning for alle mennesker på jorden.</i>	2004
Stk. 1346, øverst	<i>De tårner menneskeheds fælles store rigdomme op i vældige ophobninger eller millionformuer, der igen ved sin autorisation og lovbeskyttelse som "privatejendom" bliver et våben, der i forbindelse med andre millionærers eller milliardærers opsamlede rigdomme, værdier og bankkontier eller autoriserede økonomiske våben (...)</i>	<i>De tårner menneskeheds fælles store rigdomme op i vældige ophobninger eller millionformuer, der igen ved sin autorisation og lovbeskyttelse som "privatejendom" bliver et våben, der i forbindelse med andre millionærers eller milliardærers opsamlede rigdomme, værdier og bankkontoer eller autoriserede økonomiske våben (...)</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1351, midt	<i>Alle såkaldte "forbrydelser" eller "<u>amorable</u>" handlinger er ligeså naturnødvendigt en markering af et væsens udviklingstrin som de "moraliske" og "idealistiske" handlinger er det.</i>	<i>Alle såkaldte "forbrydelser" eller "<u>amoraliske</u>" handlinger er ligeså naturnødvendigt en markering af et væsens udviklingstrin som de "moraliske" og "idealistiske" handlinger er det.</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1353, midt	<i>I <u>besærkermorale</u>n er drab og plyndring jo absolut prisværdige heltegerninger eller heltebedrifter næsten under enhver form og i enhver situation.</i>	<i>I <u>bersærkermorale</u>n er drab og plyndring jo absolut prisværdige heltegerninger eller heltebedrifter næsten under enhver form og i enhver situation.</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1355, øverst	<i>Det er rigtigt, (...) at denne "idealisering" ikke er udrundet <u>ad</u> forhenværende "religiøsitet" i disse væseners tidligere liv.</i>	<i>Det er rigtigt, (...) at denne "idealisering" ikke er udrundet <u>af</u> forhenværende "religiøsitet" i disse væseners tidligere liv.</i>	1983
Stk. 1359, øverst	<i>Det er den fuldkommenhed, efter hvilken selve jordens egen skabelsesproces til dato er ført</i>	<i>Det er den fuldkommenhed, efter hvilken selve jordens egen skabelsesproces til dato er ført</i>	2004 iht. manuskript

	frem <u>til</u> , den over al forstand strålende fuldkommenhed, som den repræsenterer der, hvor denne skabelsesproces netop i dag er færdig, og hvor den viser sig som identisk med en uafviselig alkærlighed.	frem <u>til</u> den over al forstand strålende fuldkommenhed, som den repræsenterer der, hvor denne skabelsesproces netop i dag er færdig, og hvor den viser sig som identisk med en uafviselig alkærlighed.	
Stk. 1364	1364. Kristusmentaliteten er altså det samme som næstekærlighedens kulmination. Men næstekærlighedens kulmination er jo igen det samme som dette: udelukkende at leve for at tjene og ikke for at lade sig tjene, det er udelukkende for hellere at give end at tage, [...] det er for hellere selv at ville dø, end at andre skal udsættes for den af almenheden endnu så frygtede foreteelse, det er udelukkende for at elske sin næste som sig selv.	1364. Kristusmentaliteten er altså det samme som næstekærlighedens kulmination. Men næstekærlighedens kulmination er jo igen det samme som dette: udelukkende at leve for at tjene og ikke for at lade sig tjene, det er udelukkende for hellere at give end at tage, det er for at vende den højre kind til, når man bliver slået på den venstre , det er for hellere selv at ville dø, end at andre skal udsættes for den af almenheden endnu så frygtede foreteelse, det er udelukkende for at elske sin næste som sig selv.	2013 iht. manuskript
Stk. 1367, midt	Det er herfra, de levende væsener fødes til nævnte plan, ligesom det er hertil, de går, når deres organisme på grund af alderdom, slitage eller lemlæstelse sættes <u>ud</u> af stand til at befordre den fysiske bevidsthed.	Det er herfra, de levende væsener fødes til nævnte plan, ligesom det er hertil, de går, når deres organisme på grund af alderdom, slitage eller lemlæstelse sættes <u>ude</u> af stand til at befordre den fysiske bevidsthed.	2013 iht. manuskript
Stk. 1369, afsnit 1, nederst	Når vi erindrer os, (...) får vi her for første gang et mere virkeligt begreb om selve Guds smeltedigel eller " <u>dommedag</u> ".	Når vi erindrer os, (...) får vi her for første gang et mere virkeligt begreb om selve Guds smeltedigel eller " <u>dommedag</u> ".	1983 iht. manuskript
Stk. 1374, midt	Det levende væsen svævede hen over skyerne eller hen under oceanernes overflade alt efter <u>dets</u> eget ønske og forgodtbefindende.	Det levende væsen svævede hen over skyerne eller hen under oceanernes overflade alt efter <u>sit</u> eget ønske og forgodtbefindende.	2013 iht. manuskript
Stk. 1384, midt	Eller tror man, at Forsynet har brugt alle disse millionårige epoker (...), men tror sig <u>et</u> med materien og derfor spørger: (...)	Eller tror man, at Forsynet har brugt alle disse millionårige epoker (...), men tror sig <u>ét</u> med materien og derfor spørger: (...)	2013
Stk. 1385	1385. At afslutte det levende væsens millionårige udviklingsbane med begrebet "Guds veje er uransagelige", må være nedslående for verdensaltets største skaber, thi det vil jo være det samme som, at Skaberen aldrig nogen sinde kan blive i kontakt med sit eget liv, (de levende væsener er jo Guds liv, hvad andet skulle vel kunne udgøre <u>dette?</u>) Men når Guddommen eller Skaberen ikke kan komme i kontakt (...)	1385. At afslutte det levende væsens millionårige udviklingsbane med begrebet "Guds veje er uransagelige", må være nedslående for verdensaltets største skaber, thi det vil jo være det samme som, at Skaberen aldrig nogen sinde kan blive i kontakt med sit eget liv, (de levende væsener er jo Guds liv, hvad andet skulle vel kunne udgøre <u>dette?</u>). Men når Guddommen eller Skaberen ikke kan komme i kontakt (...)	2004
Stk. 1385, nederst	Vil denne kunne accepteres af andre væsener end netop dem, der vandrer trygt <u>dér</u> , hvor engle ikke tør træde? – Nej, det er ikke så mærkeligt, at verdens hidtil største kulturer og verdensrige alle uden undtagelse har <u>måtte</u> synke i grus, er blevet til sand i ørkenen.	Vil denne kunne accepteres af andre væsener end netop dem, der vandrer trygt <u>dér</u> , hvor engle ikke tør træde? – Nej, det er ikke så mærkeligt, at verdens hidtil største kulturer og verdensrige alle uden undtagelse har <u>måttet</u> synke i grus, er blevet til sand i ørkenen.	1) 2004 2) 2004 iht. manuskript
Stk. 1389, øverst	Det er rigtigt, at vi ser organismer går under og løv og blomster visne om efteråret, men er det ikke lige så stor en kendsgerning, at nye organismer og nyt liv og nye blomster atter og atter opstår og fortsætter udviklingsplanen nøjagtig <u>dér</u> , hvor de gamle opløstes? –	Det er rigtigt, at vi ser organismer går under og løv og blomster visne om efteråret, men er det ikke lige så stor en kendsgerning, at nye organismer og nyt liv og nye blomster atter og atter opstår og fortsætter udviklingsplanen nøjagtig <u>dér</u> , hvor de gamle opløstes? –	2004
Stk. 1389, midt	Tror man ikke, det er en abnorm tankegang at opfatte ovennævnte som udtryk for den absolutte sandhed? – <u>Tror man ikke</u> , (...)	Tror man ikke, det er en abnorm tankegang at opfatte ovennævnte som udtryk for den absolutte sandhed? – [...] Tror man ikke, (...)	2004 iht. manuskript
Stk. 1390	1390. Men tror man en verdensopfattelse, der udtrykker en sådan <u>hensynløs</u> spillost bold med de levende væsener, er i kontakt med virkeligheden?	1390. Men tror man en verdensopfattelse, der udtrykker en sådan <u>hensynsløs</u> spillost bold med de levende væsener, er i kontakt med virkeligheden? –	1) 2004 iht. manuskript 2) 2013 iht. manuskript
Stk. 1392, stykoverskrift	De levende væseners bloddryppende skæbner eller mørke livstilstande kan ikke udelukkende kun have været til for at være scenerier i et skaberværk, hvis helhedsoplevelse aldrig kan <u>bliv</u> realistisk for noget som helst levende væ-	De levende væseners bloddryppende skæbner eller mørke livstilstande kan ikke udelukkende kun have været til for at være scenerier i et skaberværk, hvis helhedsoplevelse aldrig kan <u>blive</u> realistisk for noget som helst levende væ-	2004 iht. manuskript

	sen	væsen	
Stk. 1392, midt	<i>Atter andre kan næsten ikke dø, men oplever omtrent en menneskealder i en aldersperiode med forkalkede hjerner og svækkede sanser og hvorfor deres før så fossende åndsevner er skrumpet ind til kun at udgøre en lille næsten udtørret bæk i ørkenen. – Tror man virkeligt, at disse skæbner, (...)</i>	<i>Atter andre kan næsten ikke dø, men oplever omtrent en menneskealder i en aldersperiode med forkalkede hjerner og svækkede sanser, og hvorfor deres før så fossende åndsevner er skrumpet ind til kun at udgøre en lille næsten udtørret bæk i ørkenen. – Tror man virkeligt, at disse skæbner, (...)</i>	1) 2013 iht. manuskript 2) 2013 iht. manuskript
Stk. 1393, stykoverskrift	Et ejendommeligt verdensbillede eller en tragisk livsopfattelse: det store kunstværk består, men det [...], som har evne til at se det, dør eller forgår og får det derved aldrig at se <i>I stykkets tekst:</i> Er det ikke et ejendommeligt verdensbillede, en tragisk livsopfattelse? – Det store kunstværk består, men det levende liv, som har evne til at se det, opløses og bliver til "intet" og vil derfor aldrig få det at se. Det er altså ikke bestemt for det levende liv, de levende væsener.	Et ejendommeligt verdensbillede eller en tragisk livsopfattelse: det store kunstværk består, men det levende liv , som har evne til at se det, dør eller forgår og får det derved aldrig at se	2013
Stk. 1394, midt	<i>Detaljerne i denne vældige millionårige frembringelse, (...) som den neop er.</i>	<i>Detaljerne i denne vældige millionårige frembringelse, (...) som den netop er.</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1396, stykoverskrift	Hvordan skal et verdensbillede, der er kombinationen af tåbelighed, kunne omskabe noget væsen til "Guds billede efter hans lignelse"? <i>I stykkets tekst:</i> <i>Hvordan skal et verdensbillede, der er kulminationen af tåbelighed eller abnormitet, er en skrigende modsætning til de førende naturfænomener, der igennem tiderne har omdannet jordkloden fra ildtilstand til den beboelige verden, den i dag udgør, kunne gøre noget som helst levende væsens mentalitet til "Guds billede i hans lignelse"? -</i>	Hvordan skal et verdensbillede, der er kulminationen ⁴ af tåbelighed, kunne omskabe noget væsen til "Guds billede efter hans lignelse"? Note i bog: ⁴ Rettet fra "kombinationen" til "kulminationen", jf. stykkets tekst.	2013 note
Stk. 1396, midt	<i>Hvordan skal et verdensbillede, (...) kunne gøre noget som helst levende væsens mentalitet til "Guds billede i hans lignelse"? –</i>	<i>Hvordan skal et verdensbillede, (...) kunne gøre noget som helst levende væsens mentalitet til "Guds billede i hans lignelse"? –</i>	1983
Stk. 1397, øverst	<i>Tror man, det er meningen, at verdensbilledet kun skal kunne opleves igennem dets ekskrementer, dets afføring, dets transpiration og uddunstninger? –</i>	<i>Tror man, det er meningen, at verdensbilledet kun skal kunne opleves igennem dets ekskrementer, dets afføring, dets transpiration og uddunstninger? –</i>	2004
Stk. 1399	<i>1399. Jordmennesket kan med anspændelse af alle sine fysiske sanser og udviklede intelligens, igennem skeletfund, kul- og jordlag, stenarter etc. se, at jordkloden har en meget lang udvikling bag sig, og at der således efterhånden er blevet åbenbaret flere og flere trin, der alle hver især har været skønnere, ædlere og har tilhørt et mere intellektuelt niveau end de forudgående trin.</i>	<i>1399. Jordmennesket kan med anspændelse af alle sine fysiske sanser og udviklede intelligens igennem skeletfund, kul- og jordlag, stenarter etc. se, at jordkloden har en meget lang udvikling bag sig, og at der således efterhånden er blevet åbenbaret flere og flere trin, der alle hver især har været skønnere, ædlere og har tilhørt et mere intellektuelt niveau end de forudgående trin.</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1400	<i>1400. At væsenet skulle "dø", ville altså betyde, at det skulle komme bort fra selve virkeligheden, selve sandheden. "Usandheden" "døden", livets kontrast skulle altså komme til at kulminere i dets bevidsthed.</i>	<i>1400. At væsenet skulle "dø", ville altså betyde, at det skulle komme bort fra selve virkeligheden, selve sandheden. "Usandheden": "døden", livets kontrast skulle altså komme til at kulminere i dets bevidsthed.</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1407	<i>1407. Det skyldes altså en ren "tilfældighed", at der er liv, oplevelse [...], ja, at der overhovedet eksisterer "levende væsener".</i>	<i>1407. Det skyldes altså en ren "tilfældighed", at der er liv, oplevelse og tilværelse, ja, at der overhovedet eksisterer "levende væsener".</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1408, afsnit 3, midt	<i>Hvilket jordmenneske kan tage ned i en lotteripose, hvor nitteprocenten skrives med et syvcifret tal og "tilfældigt" hjemføre nøjagtigt de samme førnævnte seks numre millioner af gange i træk eller i en uafbrudt rækkefølge? –</i>	<i>Hvilket jordmenneske kan tage ned i en lotteripose, hvor nitteprocenten skrives med et syvcifret tal og "tilfældigt" hjemføre nøjagtigt de samme førnævnte seks numre millioner af gange i træk eller i en uafbrudt rækkefølge? –</i>	2004 iht. manuskript

Stk. 1412, nederst	<i>Er det levende væsen ikke netop med på vandringerne nedad i kloakken, nedad i skarnet og snavset, nedad i mørket, uvidenheden og livsleden, såvel som det er med på "vandets" eller materiens vandring <u>op</u> imod renheden, intellektualiteten, livslysten eller kærligheden for dermed at finkle over højderne? –</i>	<i>Er det levende væsen ikke netop med på vandringerne nedad i kloakken, nedad i skarnet og snavset, nedad i mørket, uvidenheden og livsleden, såvel som det er med på "vandets" eller materiens vandring <u>opad</u> imod renheden, intellektualiteten, livslysten eller kærligheden for dermed at finkle over højderne? –</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1416, nederst	<i>Er det ikke soleklart, at det må blive svært, ja, ligefrem livsfarligt, for mikroben at gå imod universet? – Hvordan kan fnugget gå imod vinden? – Må ikke enhver vilje, der går imod universet, komme til kort? – Men det bliver ikke universet, der går under ved et sådant viljesammenbrud, men derimod individets velbefindende. [...] Hvordan tror man, mikroben kan blive ved med at hade, når hele verdensaltet elsker? –</i>	<i>Er det ikke soleklart, at det må blive svært, ja, ligefrem livsfarligt, for mikroben at gå imod universet? – Hvordan kan fnugget gå imod vinden? – Må ikke enhver vilje, der går imod universet, komme til kort? – Men det bliver ikke universet, der går under ved et sådant viljesammenbrud, men derimod individets velbefindende. <u>Hvordan tror man mikroben kan blive ved med at lyve, når hele universet taler sandt?</u> – Hvordan tror man, mikroben kan blive ved med at hade, når hele verdensaltet elsker? –</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1420, afsnit 2, midt	<i>Det normale og fuldkomne liv for en fisk, må således være [...] vandet, fordi den organisk er bygget til et sådant liv.</i>	<i>Det normale og fuldkomne liv for en fisk, må således være <u>et liv i</u> vandet, fordi den organisk er bygget til et sådant liv.</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1421, nederst	<i>Fisken kan ikke blive [...] med i al evighed at leve i vandet.</i>	<i>Fisken kan ikke blive <u>ved</u> med i al evighed at leve i vandet.</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1431	1431. Men hvorfor forbander eller kritiserer og forfølger jordmenneskene således disse "paradismanifestationer", som dog i realiteten er guddommelige begivenheder, de efterhånden selv slet ikke kan leve <u>foruden, ja, som i virkeligheden udelukkende er indført i verden i kraft af deres egne begær, lyster og længsler?</u> – <u>Ja, for at forstå dette må</u> man jo først gøre sig klart, hvad en "paradismanifestation" i virkeligheden er. " <u>Paradiset</u> " er i <u>virkeligheden udtryk for kulminationen indenfor hvert af spiralkredsløbets seks riger eller tilværelsesformer</u> . Denne kulmination er igen den tilstand, (...)	1431. Men hvorfor forbander eller kritiserer og forfølger jordmenneskene således disse "paradismanifestationer", som dog i realiteten er guddommelige begivenheder, de efterhånden selv slet ikke kan leve <u>foruden, ja, som i virkeligheden udelukkende er indført i verden i kraft af deres egne begær, lyster og længsler?</u> – <u>Ja, for at forstå dette må</u> man jo først gøre sig klart, hvad en "paradismanifestation" i virkeligheden er. " <u>Paradiset</u> " er i <u>virkeligheden udtryk for kulminationen indenfor hvert af spiralkredsløbets seks riger eller tilværelsesformer</u> . Denne kulmination er igen den tilstand, (...)	1) 2004 ikke-kursiv iht. manuskript 2) 2004 kursiv iht. manu- skript
Stk. 1431, afsnit 1, øverst	<i>Men da et mentalt rige, såsom "dyreriget", "menneskeriget" eller et andet af spiralkredsløbets riger kun er et <u>begænset</u> afsnit i kredsløbet, (...)</i>	<i>Men da et mentalt rige, såsom "dyreriget", "menneskeriget" eller et andet af spiralkredsløbets riger kun er et <u>begrænset</u> afsnit i kredsløbet, (...)</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1433, stykoverskrift	Hvorfor væsenerne mistede kundskaben om [...] evnerne til at orientere sig i "mørkets verden" og blev "instinkt væsener" eller "planter" I stykkets tekst: <i>Og det er ikke så mærkeligt, at væsenerne hen imod udgangen af "den guddommelige verden" og "salighedsriget" så at sige totalt har mistet kundskaben om og evnen til at orientere sig i "mørkets" verden.</i>	Hvorfor væsenerne mistede kundskaben om <u>og</u> evnerne til at orientere sig i "mørkets verden" og blev "instinkt væsener" eller "planter"	2013
Stk. 1433, midt	<i>Den visdom, der i dag er så nødvendig for jordmennesket for at det i kraft af denne logisk kan begrunde og dermed stimulere sin vilje til ignorering af hadet og vreden over den eller den ham af næsten påførte formentlige uret og sluttelig til animering af tilgivelse overfor samme næste, blev efterhånden totalt overflødig.</i>	<i>Den visdom, der i dag er så nødvendig for jordmennesket, for at det i kraft af denne logisk kan begrunde og dermed stimulere sin vilje til ignorering af hadet og vreden over den eller den ham af næsten påførte formentlige uret og sluttelig til animering af tilgivelse overfor samme næste, blev efterhånden totalt overflødig.</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1441, afsnit 1, øverst	<i>Da jeget i sig selv er uden nogen som helst timelig eller rumlig analyse, men blot kan udtrykkes som "noget, som er", er det således i sig selv et navnløst "noget", vi, som allerede læse-</i>	<i>Da jeget i sig selv er uden nogen som helst timelig eller rumlig analyse, men blot kan udtrykkes som "noget, som er", er det således i sig selv et navnløst "noget", vi, som allerede læse-</i>	1964

	<i>ren bekendt, må kalde "X."</i>	<i>ren bekendt, må kalde "X".</i>	
Stk. 1441, afsnit 1, midt	<i>Det er denne omstændighed, der bevirker, at en hvilken som helst "skabt ting" ikke kan åbenbares eller sanses uden, foruden at være "tidsbegrænset", være "begyndelse" og "afslutning" underkastet, også udgør "uendelig" tid, og ligesom foruden at udgøre et for sanserne direkte fremtrædende "begrænset" rum i sig selv også afslører sig som identisk med "uendeligt" rum.</i>	<i>Det er denne omstændighed, der bevirker, at en hvilken som helst "skabt ting" ikke kan åbenbares eller sanses uden, foruden at være "tidsbegrænset", være "begyndelse" og "afslutning" underkastet, også udgør "uendelig" tid, og ligeledes foruden at udgøre et for sanserne direkte fremtrædende "begrænset" rum i sig selv også afslører sig som identisk med "uendeligt" rum.</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1441, afsnit 2, nederst	<i>Og da "uendeligheden" kun kan udtrykkes ved begrebet "noget, som er", er vi jo her kommet til selve jeget eller det førnævnte navnløse "X."</i>	<i>Og da "uendeligheden" kun kan udtrykkes ved begrebet "noget, som er", er vi jo her kommet til selve jeget eller det førnævnte navnløse "X".</i>	1964
Stk. 1443, midt	<i>Spiralkredsløbet eller det evige livs struktur former sig altså som en "livszone" og en "dødszone". (...) Der eksisterer således ikke et eneste punkt eller område i dette kredsløb, hvor de ikke begge eksisterer. Hvis det ikke var således, hvis der var et område i kredsløbet eller et tidsafsnit i det levende væsens indre liv, hvor de ikke begge eksisterede i dets væsen, måtte dette liv forme sig som totalt kontrastløst, hvilket igen vil sige: totalt uden manifestationsevne.</i>	<i>Spiralkredsløbet eller det evige livs struktur former sig altså som en "livszone" og en "dødszone". (...) Der eksisterer således ikke et eneste punkt eller område i dette kredsløb, hvor de ikke begge eksisterer. Hvis det ikke var således, hvis der var et område i kredsløbet eller et tidsafsnit i det levende væsens evige liv, hvor de ikke begge eksisterede i dets væsen, måtte dette liv forme sig som totalt kontrastløst, hvilket igen vil sige: totalt uden manifestationsevne.</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1445, nederst	<i>Det er derfor tilgiveligt, at det benægter hele denne sin vældige fortid og kun erkender den, i forhold hertil, lille mikroskopiske "døgnfluetilværelse", det i dag rummer i nuet og den smule erindringer det har fra de allernærmeste årtier bag dette nu.</i>	<i>Det er derfor tilgiveligt, at det benægter hele denne sin vældige fortid og kun erkender den, i forhold hertil, lille mikroskopiske "døgnfluetilværelse", det i dag rummer i nuet, og den smule erindringer det har fra de allernærmeste årtier bag dette nu.</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1448	<i>1448. I det fuldkomne menneskerige er det derimod en på en ren organisk struktur ufejlbarlig båret absolut "næstekærlighed", hvis tilfredsstillelse er et ligeså selvfølgelig dagligt behov, som "den ægteskabelige kærlighed" er et dagligt behov i dyreriget (...)</i>	<i>1448. I det fuldkomne menneskerige er det derimod en på en ren organisk struktur ufejlbarlig båret absolut "næstekærlighed", hvis tilfredsstillelse er et ligeså selvfølgeligt dagligt behov, som "den ægteskabelige kærlighed" er et dagligt behov i dyreriget (...)</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1459, nederst	<i>Er det ikke netop en meget lille procentdel af de mennesker, der i filmen og på scenen er blevet massernes yndlingsidealer som udtryk for ægteskabelige partnere, der virkelig er fuldkomne ægteskabelige partnere i deres eget privatliv? –</i>	<i>Er det ikke netop en meget lille procentdel af de mennesker, der i filmen og på scenen er blevet massernes yndlingsidealer som udtryk for ægteskabelige partnere, der virkelig er fuldkomne ægteskabelige partnere i deres eget privatliv? –</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1460, nederst	<i>Sådanne lykkeberuste væsener skal have luft.</i>	<i>Sådanne lykkeberusede væsener skal have luft.</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1461, midt	<i>Her accepterer almenheden i en overdådig grad utallige "retsscener", hvor der udelukken-de kun bliver "dømt" ud fra forsvarerens synspunkt, idet der slet ikke er nogen "anklager" i nævnte "retsscene".</i>	<i>Her accepterer almenheden i en overdådig grad utallige "retsscener", hvor der udelukken-de kun bliver "dømt" ud fra forsvarerens synspunkt, idet der slet ikke er nogen "anklager" i nævnte "retsscene".</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1465, nederst	<i>Men ligesom babyen vokser til skelsår og alder, således vil staten også nå ud over sit børnestadium og forstå, at den er myndig og stærk nok til, at den selv kan tage hånd i hanke med i sin egen beståen og eksistens.</i>	<i>Men ligesom babyen vokser til skelsår og alder, således vil staten også nå ud over sit børnestadium og forstå, at den er myndig og stærk nok til, at den selv kan tage hånd i hanke med [...] sin egen beståen og eksistens.</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1481, afsnit 2, øverst	<i>Er der ikke mange mødre, der har måttet føde i dølgsmål og dræbe barnet? –</i>	<i>Er der ikke mange mødre, der har måttet føde i dølgsmål og dræbt barnet? –</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1481, afsnit 2, midt	<i>Tror man ikke det juridiske retsvæsens kartoteker kan tale med herom? –</i>	<i>Tror man ikke, det juridiske retsvæsens kartoteker kan tale med herom? –</i>	2013 iht. manuskript
Stk. 1491, midt	<i>Selv jordens største religiøse bevægelse "buddhismen", hvis forløb netop har fundet sted på et for erhvervelse af troende procelytter absolut allergunstigste tidsrum, (...)</i>	<i>Selv jordens største religiøse bevægelse "buddhismen", hvis forløb netop har fundet sted på et for erhvervelse af troende proselytter absolut allergunstigste tidsrum, (...)</i>	2004

Stk. 1491, midt	Men når både kristendom og buddhisme og forøvrigt islam med således har kulmineret på et tidspunkt, hvor den talmæssigt største af disse verdensbevægelser ved sin kulmination, som procelytstab eller tilhængerskare kun (...)	Men når både kristendom og buddhisme og forøvrigt islam med således har kulmineret på et tidspunkt, hvor den talmæssigt største af disse verdensbevægelser ved sin kulmination, som proselyststab eller tilhængerskare kun (...)	2004
Stk. 1492, øverst	Havnede de ikke selv i den samme skæbne, de påførte så mange andre mennesker, nemlig i mord og selvmord? –	Havnede de ikke selv i den samme skæbne, de påførte så mange andre mennesker, nemlig i mord og selvmord? –	2013 iht. manuskript
Stk. 1494, midt	Og forøvrigt, sagde Verdensgenløseren eller Kristus ikke til sine disciple eller medarbejdere: "Gå ud i verden og gør alle mennesker til mine disciple ved at døbe dem i Faderens, Sønnens og den hellige ånds navn.	Og forøvrigt, sagde Verdensgenløseren eller Kristus ikke til sine disciple eller medarbejdere: "Gå ud i verden og gør alle mennesker til mine disciple ved at døbe dem i Faderens, Sønnens og den hellige ånds navn".	2004 iht. manuskript
Stk. 1498, øverst	Det gode i livet skal da " belønnes ", medens det "onde" skal "straffes", vil man måske her indvende.	Det gode i livet skal da " belønnes ", medens det "onde" skal "straffes", vil man måske her indvende.	2004 iht. manuskript
Stk. 1506, nederst	Individer med primitiv humanitetsgrad og helt uden in vielse og afslørende sig som ligefrem tyranner(...)	Individer med primitiv humanitetsgrad og helt uden ind vielse og afslørende sig som ligefrem tyranner (...)	1983 iht. manuskript
Stk. 1509, nederst	Det er ikke samfundets eller flokkens fremskridt, der er fundamentet for disse væseners tilværelse, men derimod en urokkelig stabilisering af deres egen magt og tilfredsstillelse af hersker syge.	Det er ikke samfundets eller flokkens fremskridt, der er fundamentet for disse væseners tilværelse, men derimod en urokkelig stabilisering af deres egen magt og tilfredsstillelse af herske syge.	2004 iht. manuskript
Stk. 1511, øverst	Er denne magt ikke netop den allernyeste og mest raffinerede og camouflerede, skjulte form for det alt andet [...] stagnerende diktaturprincip? –	Er denne magt ikke netop den allernyeste og mest raffinerede og camouflerede, skjulte form for det alt andet end stagnerende diktaturprincip? –	1983
Stk. 1512, nederst	Igennem det fuldkomne hundrede procents "demokrati" åbnes der lige ret for alle, hvilket et diktatur ikke kan give, thi hvis diktatoren skulle give en sådan ret til alle, var han ikke længere diktator eller selvhersker, idet han dermed havde gjort sine undersåtter medbestemmende.	Igennem det fuldkomne hundrede procents "demokrati" åbnes der lige ret for alle, hvilket et diktatur ikke kan give, thi hvis diktatoren skulle give en sådan ret til alle, var han ikke længere diktator eller selvhersker, idet han dermed havde gjort sine undersåtter medbestemmende.	2004
Stk. 1518, midt	Og med denne opdagelse vil det ikke være langt fra at opdage, at et folk eller en nation, hvis forhold til andre nationer eller folk ikke udgør den samme uadskillige enhed af retfærdighed og magt, der i virkeligheden igen er det samme som "næstekærlighed", ikke er et "menneskerige", men et "dyrerige".	Og med denne opdagelse vil det ikke være langt fra at opdage, at et folk eller en nation, hvis forhold til andre nationer eller folk ikke udgør den samme uadskillelige enhed af retfærdighed og magt, der i virkeligheden igen er det samme som "næstekærlighed", ikke er et "menneskerige", men et "dyrerige".	2004 iht. manuskript
Stk. 1521, midt	At denne udvikling af "hemmelige våben", dødsmaskiner eller dødsredskaber vil fortsætte, (...), der er en ligestor livsbetingelse for begge parter, er uundgåeligt, (...)	At denne udvikling af "hemmelige våben", dødsmaskiner eller dødsredskaber vil fortsætte, (...), der er en lige stor livsbetingelse for begge parter, er uundgåeligt, (...)	1983
Stk. 1529, øverst	Det er den "dyriske" eller "anti-humanistiske" side ved væsenet, der bevirker, at mennesker må låse deres døre, opsætte pigtråd og plankeværker om deres ejendele, ligesom det er denne uselviske natur, der betinger, at landene må have øvrighed, politi og retsvæsen med dets fængsler og tugthuse såvel som militærvæsen med dets mordmaskiner, ødelæggelsesapparater og dødsterræner.	Det er den "dyriske" eller "anti-humanistiske" side ved væsenet, der bevirker, at mennesker må låse deres døre, opsætte pigtråd og plankeværker om deres ejendele, ligesom det er denne selviske natur, der betinger, at landene må have øvrighed, politi og retsvæsen med dets fængsler og tugthuse såvel som militærvæsen med dets mordmaskiner, ødelæggelsesapparater og dødsterræner.	1958
Stk. 1547, midt	Ja, så " et med materien", med "det timelige", fornemmer væsenerne sig her, at de helt benægter deres udødelighed og evige jeg.	Ja, så " ét med materien", med "det timelige", fornemmer væsenerne sig her, at de helt benægter deres udødelighed og evige jeg.	1983
Stk. 1551, nederst	Og med denne menneskelige tilværelse begynder det virkelige gud- og udødelighedsbevidste menneske igennem de efterfølgende sfærer at opleve det virkelige liv.	Og med denne menneskelige tilværelse begynder det virkelige guds- og udødelighedsbevidste menneske igennem de efterfølgende sfærer at opleve det virkelige liv.	2004
Stk. 1554, nederst	"Mørket" her er ikke dødbringende overtrædelser af livslovene eller en ny befordring af det	"Mørket" her er ikke dødbringende overtrædelser af livslovene eller en ny befordring af det	2004 iht. manuskript

	<i>dræbende princip med efterfølgende ulykkelig indgreb i skæbnen, men er derimod en blid mættelse af tilstrækkeligt udlevede foreteelser.</i>	<i>dræbende princip med efterfølgende ulykkelige indgreb i skæbnen, men er derimod en blid mættelse af tilstrækkeligt udlevede foreteelser.</i>	
Stk. 1560, nederst	<i>De før så kontrastrige væsener, "han" og "<u>hun</u>" er nu udlignet, således at de ikke mere udgør to køn.</i>	<i>De før så kontrastrige væsener, "han" og "<u>hun</u>", er nu udlignet, således at de ikke mere udgør to køn.</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1564, øverst	<i>Hvorfor kaldes dette dræbende princip i dag "synden" eller "syndens sold", når det tidligere i menneskets historie var gudsdyrkelse, var helteliv, var vejen til datidens gudeyndest og "himmeriges rige"? –</i>	<i>Hvorfor kaldes dette dræbende princip i dag "synden" eller "syndens sold", når det tidligere i menneskets historie var gudsdyrkelse, var helteliv, var vejen til datidens gudeyndest og "himmeriges rige"? –</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1564, nederst	<i>Det er fornemmelsen af "behag" og "ubehag", der dirigerer individets instinkt, tyngde, følelse, intelligens, intuition og hukommelse.</i>	<i>Det er fornemmelsen af "behag" og "ubehag", der dirigerer individets instinkt, tyngde, følelse, intelligens, intuition og hukommelse.</i>	2004
Stk. 1565	<i>1565. Alle nuancer i livets oplevelse, <u>ligemeget</u> hvor store eller små disse så end måtte forekomme, er i sin dybeste analyse nuancer i "behag" og "ubehag".</i>	<i>1565. Alle nuancer i livets oplevelse, <u>lige meget</u> hvor store eller små disse så end måtte forekomme, er i sin dybeste analyse nuancer i "behag" og "ubehag".</i>	2004
Stk. 1568, midt	<i>Hedder det ikke her, at "manden er kvindens hoved ..."? –</i>	<i>Hedder det ikke her, at "manden er kvindens hoved ..."? –</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1573, midt	<i>Denne begravelse betyder så igen, at <u>de</u> hverken kan se Guddommen, kosmos eller sit eget jeg som identisk med et evigt liv.</i>	<i>Denne begravelse betyder så igen, at <u>det</u> hverken kan se Guddommen, kosmos eller sit eget jeg som identisk med et evigt liv.</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1575, midt	<i>Det, man før betragtede som tilfredsstillende mentalt velvære eller "behag" i det daglige livs struktur, <u>blive</u> således senere opfattet eller følt som "ubehag".</i>	<i>Det, man før betragtede som tilfredsstillende mentalt velvære eller "behag" i det daglige livs struktur, <u>bliver</u> således senere opfattet eller følt som "ubehag".</i>	1983 iht. manuskript
Stk. 1583, midt	<i>Og med disse længsler begynder også dets kropskultur at forvandle sig til fordel for det næste riges manifestationer, samtidig med at dens fremtræden i det nuværende riges favør <u>degenerer</u>.</i>	<i>Og med disse længsler begynder også dets kropskultur at forvandle sig til fordel for det næste riges manifestationer, samtidig med at dens fremtræden i det nuværende riges favør <u>degenerer</u>.</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1586, midt	<i>Ja, selv om vedkommende har været konge eller har været valgt til præsident eller stats-<u>overhovede</u> adskillige gange, (...)</i>	<i>Ja, selv om vedkommende har været konge eller har været valgt til præsident eller stats-<u>overhoved</u> adskillige gange, (...)</i>	2004
Stk. 1587, nederst	<i>Denne evne kommer igen til at danne grundlaget for livets oplevelse i den guddommelige verden, der er selve lysets og dermed livets kulminationszone. Herfra forlader væsenet den ydre <u>fysiske</u> verden for i en vis tidsepoke helt at leve i sin egen, igennem spiralkredsløbet skabe indre verden, der i "Livets Bog" er udtrykt som salighedsriget.</i>	<i>Denne evne kommer igen til at danne grundlaget for livets oplevelse i den guddommelige verden, der er selve lysets og dermed livets kulminationszone. Herfra forlader væsenet den ydre [...] verden⁵ for i en vis tidsepoke helt at leve i sin egen, igennem spiralkredsløbet skabe indre verden, der i "Livets Bog" er udtrykt som salighedsriget.</i> Note i bog: ⁵ Rettet fra "ydre fysiske verden" til "ydre verden". Kommentar: Væsenet befinder sig i den guddommelige verden, der er en rent åndelig verden. Væsenet forlader derfor ikke den fysiske verden.	2004 note
Stk. 1588, nederst	<i>Men det er jo netop denne situation, der gør denne indre verden til en fantastisk trylleverden, til et eventyr<u>ernes</u> eventyr.</i>	<i>Men det er jo netop denne situation, der gør denne indre verden til en fantastisk trylleverden, til et eventyr<u>renes</u> eventyr.</i>	2004 iht. manuskript
Stk. 1588, nederst	<i>I stedet for, som i den ydre verden, hele tiden at skulle opleve livet som en reaktion af sine egne og fremmede kræfter, bliver oplevelsen i "salighedsriget" ikke blot en oplevelse af alle minder i et forherliget, overjordisk eller <u>himmesk</u> skær, men (...)</i>	<i>I stedet for, som i den ydre verden, hele tiden at skulle opleve livet som en reaktion af sine egne og fremmede kræfter, bliver oplevelsen i "salighedsriget" ikke blot en oplevelse af alle minder i et forherliget, overjordisk eller <u>him-melsk</u> skær, men (...)</i>	2004 iht. manuskript

Andre ændringer:

Hovedtitel og omslag		Foruden titlen Livets Bog får bogen det samlede værks hovedtitel Det Tredje Testamente, og symbol nr. 23 og 19 indsættes på omslagets henholdsvis for- og bagside.	1983
Stykoversigt		Lang indholdsfortegnelse bag i bogen omdøbes til "Stykoversigt".	2004
Marginnoter		Stykoverskrifterne indsættes som margennoter ud for de pågældende tekststykker.	2004
Indholdsfortegnelse		Kort indholdsfortegnelse indsættes foran i bogen.	2004
Indeks og bibelcitater		Indeks og oversigt over bibelcitater indsættes bag i bogen. Udgår 2013.	2004
Noteblad		Noteblad indsættes bag i bogen.	2013